

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΞΕΑΡΗ
1885.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΜΙΣΘΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗΡΙΑΣ

Διὰ τὸ Ἐξωτερικόν Δρ. Ν. Γ. Δ.
" " Ἐσωτερικόν " " 20.
" τοῖς κκ. Φοιτηταῖς . . . " " 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὴν Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
Ὁδὸς Πινακωτῶν
ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ σκληρότητος, κατὰ J. Duplain. (Συνέχ.). — Ηνω-
μοτική φθίσις ἀναπνευστικῆς καταγωγῆς, ὑπὸ Στυρ. Ίου. Κανέλλη. (Συνέχ. καὶ
τέλος). — Πατρικαὶ ἀνεμνήσεις ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς φορμιώσεως
ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς, ὑπὸ I. Θεοφιλίδου (ἐν Ἀγγελοῦ). (Συνέχ.).
— Ἰκθθυεὶς χημικῆς ἀναλύσεως τοῦ ἐν Ἄνθρωπ ἱαμακικοῦ ὕδατος, ὑπὸ Ἀναστα-
σίου Κ. Δημόβερρη. — Χρήσις τοῦ εὐκαλύπτου εἰς τὴν θεραπείαν τῶν νοσημάτων
τῆς μήτρας. — Εἰσοπονήσεις. — Πίβλ. διελτίου.

ΠΕΡΙ ΣΚΛΗΡΙΑΣΕΩΣ.

ΚΑΤΑ J. DUPLAIN.

(Συνέχεια. 3η Τόμ. II, σελ. 401).

Ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀλλοιώσεων τῆς σκληρότητος δηλοῦται ὅτι διὰ
τῶν πειραμάτων δὲν πραγματοποιοῦνται αἱ εἰς τοὺς πάσχοντάς ἀπαντῶ-
σαι πολλαπλασθεῖσαι, κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν Gull καὶ Sutton
οὐχὶ μόνον τὰ ἀγγεῖα τῶν νεφρῶν εἰς τὴν διάθεσιν νεφρίτιδος εἶναι ἠλ-
λοιωμένα ἀλλ' ὑπάρχει γενικὴ ἀρτηρίτις, οἱ δὲ Debove καὶ Lelotte
προσθέτουσιν ὅτι συνοπάρχει καὶ σκληρότης τοῦ καρδιακοῦ μυός. Ἀπὸ
τῶν ἀγγειακῶν τούτων ἀλλοιώσεων τοῦ καρδιακοῦ μυός, ὡς καὶ εἰς τοὺς
νεφροὺς, ἀρχετὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ συνδετικοῦ ἰστού, ὁ πάντοτε

ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΑ.

1

παρτηρούμενος, συμπεριμένεται δ' ἐκ τούτων ὅτι καὶ ἀλλοιωταί; εἰς ἀμφοτέρω τὰ ὄργανα ἀνεπτύσσονται καὶ μορφοῦνται ἰδίως, ὥστε δὴ ἀνάλογον παρτηρούμενος καὶ ὡς πρὸς τὴν φύσιν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔδραν αὐτῶν.

Ἀληθῶς τῆ σκληρίσσει συμπεριμένεται αὐτίκας τοῦ ὄγκου τοῦ ὄργάνου, ὑπερτροφία, ἐδραζούσης ἰδιωζόντως; εἰς τὴν ἀριστοτέλιν, κοιλίαν, δὲν ὅμως ὅπως μὴ ἀποκλεισθῆ ἢ τὰ μέγιστα καταφανῆ; σκληρίσσει, ἀπ' ἐτέρου τὰ πειράματα τοῦτο μόνον καταδεικνύουσιν ὅτι ἐπιγίνεται ἐπιγενῆ; τῆ; καρδίας, ὑπερτροφία ἀπότοκος, διαταραχῆ; περὶ τὴν κυκλοφορικῶν νεφρῶν, ἢ τῆ; σκληρίσσει ὅμως, ἐπεξεργασίᾳ μένει ἀνεξάρτητος. Ἄλλως ἢ σύγκρισι; μεταξὺ κυκλοφορικοῦ συστήματος καλῶς λειτουργοῦντος καὶ αἵφνης; ὑπὸ τοῦ πειράματος κατακλιμακωμένου, καὶ κυκλοφορικοῦ συστήματος; πασχόντων ὑπερ ἀπὸ μικροῦ διατελεῖ εἰς τὰς γνωστὰς τῶν αἰτίων συνθήκας; καὶ φέρει εἰς ἄλλοτε ἄλλον βαθμὴν παραλλαγῆ; τῆ; ὕψους δὲν εἶναι ἐρικτῆ.

Ἀπ' ἐτέρου ἢ ὑπερτροφία τῆ; καρδίας; δὲν εἶναι σκευαστῆ, ἐνίοτε δὲν ἀπαντῶ, ἐνῶ πάντοτε ἀνευρίσκεται σκληρίσσει εἰς καρδίας; κατὰ φύσιν τὸν ὄγκον, τὸ τοιοῦτον ἰδίω παρτηρεῖται εἰς τοὺς γέροντας, οἵτινες; καίτοι γέροντες; λίαν καταφανῆ τὰ φαινόμενα τῆ; σκληρίσσει; τοῦ κεντρικοῦ μὲν καὶ τῆ; διακίσεως νεφρίτιδος; οὐδὲν φέρουσιν ἔγχος ὑπερτροφίας; τῆ; καρδίας.

Τέλος ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Dupré ἢ παρτηρησῆ; γυναικῶς; πασχόντης; καρδίας; τῆ; μήτρας; χωρὶς συμπίεσεως; τῶν ἐρητήρων, χωρὶς; ἀριστοφίας; τῶν νεφρῶν καὶ φροσύτης ὑπερτροφίαν τῆ; καρδίας; μετὰ λίαν προκλωρημένης; σκληρίσσει.

Πρὸς ἐξήγησιν τῆ; παθολογίας; τοῦ κκεκοῦ δέον νὰ ληθῆ ὑπ' ὄψιν, ὡ μόνον αἱ τῶν αἰτίων συνθήκας; αἱ παρακλυταί; τὰ; τῆ; σκληρίσσει; ἀλλοιωταί; ἀλλὰ καὶ ἡ συνθήκη; συνύκτα; αὐτῶν μετὰ ἀνάλογον ἀλλοιωταί; ἐδραζούσης; ἐπὶ τὸ ἀγγειακὸν σύστημα. Ἐκ τῆ; ἀναλυτικῆ; ἐξετάσεως; τῶν διαφόρων τῆ; σκληρίσσει; αἰτίων προκύπτει ὅτι ταῦτα ὄντως; συγχρόνως; εἰς ἀπαντα τῆ; οἰκονομίας; τὰ μέρη; ἢ νοσηρὰ ἐπεξεργασίᾳ εἴτε εἰς τοὺς περὶ τὰ οἰκονομικῶν, εἴτε εἰς τοὺς περὶ τὸν μόλυθον ἐπιιδόμενους; εἴτε εἰς τοὺς; βουματιῶντας; ἢ γέροντας; ἀνεπτύσσεται; ἀπανταχοῦ; ἀνευρίσκεται; καθότι; ἀπαντα τὰ ὄργανα, ἀπαντα τὰ ὄργανικὰ; συστήματα τῶν ἀρρώστων; τούτων; ἐπηρεάζονται ὑπὸ τῆ; αὐτῆ; αἰτίαι; ἀλλὰ καὶ ἐν ἢ ἀλλοιωταί; τοῦ ὑπερ σπῆσιον; ἀλλὰ; συμβῆσιον; περιορίζεται; εἰς ἐν; καὶ μόνον ὄργανικὸν; σύστημα, οὐχ ἦσαν τὸ ἀγγειῶδες; σύστημα; παρουσιάζει; ἀναλόγους; καὶ γενικὰ; ἀλλοιωταί; Ἐκ τούτων; ἐπιπέται; ὅτι ἢ σκληρίσσει; οὐδέποτε; περιορίζεται; εἰς ἐν; καὶ μόνον ὄργανον; καὶ ὅτι; συνοδεύεται; πάντοτε; ὑπὸ ἀλλοιωταί; τῶν ἀγγείων.

Ἡ ὑπόθεσι; ὅτι ἢ σκληρίσσει; τοῦ ἐνὸς ὄργάνου; ἐξαρτῆται; ἀπὸ ὁμοίας;

παθολογίας; ἐτέρου ὄργάνου; καὶ οὐδόπως; εἶναι; ἐκείνης; ἀνεξάρτητος; κατὰ φύσιν; πρῶτον; διότι; καὶ ἀλλοιωταί; αὐταί; εἶναι; ἀνάλογον; καὶ ὡς; πρὸς; τὴν φύσιν; καὶ ὡς; πρὸς; τὸν τρόπον; τῆ; ἀνεπτύσεως; αὐτῶν, δεύτερον; διότι; κατὰ; ὁ Debono; καὶ Lotallu; κατέδειξαν; ἢ νοσηρὰ; ἐπεξεργασίᾳ; εἶναι; ὡς; τὰ; πολλὰ; μέλλον; ἀνεπτύγμενα; εἰς; τοιοῦτα; ὄργανα; ὑπερ; εἶναι; ἐπιγενῶς; νὰ; πάσχη; ἢ; εἰς; ἕτερον; εἰς; ἢ ἢ; σκληρίσσει; ἦτο; πρωτοπαθῆ; καὶ; τρίτον; διότι; αἱ; μικροσκοπικαί; ἐρευναί; τεκμηριούσιν; εἰς; ἀπάντα; τὰ; τὰ; περιστασιαί; συνύκτα; τῆ; παθολογίας. Τούτων ὅμως; οὐταί; ἐχόντων; ἐξεταστέον; ἂν; ἀπαντα; αἱ; ἀλλοιωταί; ἐξαρτῶνται; ἀπὸ; μιᾶς; τῆ; αὐτῆ; καὶ; γενικῆ; αἰτίας.

Ἀπάντα; ταύτας; τὰ; εἰς; τὰ; διάφορα; ὄργανα; διεσπαρμένως; σκληρίσσει; συνδέει; στενῶς; δεσμῶς; ἢ; τῶν; ἀγγείων; ἀλλοιωταί; ὅπως; περιέγραψαν; αὐτὴν; οἱ; Bull; καὶ; Sutton. Οὐδέποτε; ὑπάρχει; σκληρίσσει; χωρὶς; ἀλλοιωταί; τῶν; ἀγγείων; καὶ; δὴ; καὶ; εἰς; τὰ; ὄργανα; ἐν; οἷ; ἦμισα; ἢ; οὐδόπως; ἢ; σκληρίσσει; ἀνεπτύχθη; ἢ; ἐνδοπεριτηρησῆ; ἀπαντα; πάντοτε; συνεπῶς; ἀνεπτύσσεται; νὰ; παραδεχθῶμεν; ἀλλοιωταί; οἰκονομίας; ἀλλοιωταί; ἐν; ὁλόκληρον; σύστημα; ὡς; τὸ; κυκλοφορικὸν; χωρὶς; νὰ; παραδεχθῶμεν; συγχρόνως; γενικὴν; παθολογίαν; αἰτίαν; ὑπὸ; τὴν; ἄρτιν; τῆ; ὁποίας; γεννῆται; ὅτι; ἄλλοτε; ἐκ; τούτων; ὅτι; ἀπ' ἐνὸς; ἢ; ἐπηρεάζονται; καὶ; ἀπ' ἐτέρου; ἢ; σκληρίσσει; ἐξαρτῶνται; ἀπὸ; μιᾶς; γενικῆς; αἰτίας.

Πρὸς; ἀνεύρεσιν; τῆ; αἰτίας; ἐξεταστέον; τοῦ; πάσχοντος; τὸ; ἔδαφος; ἐπὶ; τοῦ; ὁποίου; ἀνεπτύσσεται; τὸ; κκεκόν; τοιοῦτοι; εἶναι; ἀπὸ; μικροῦ; εἰς; τὴν; τοῦ; μόλυθου; ἐπίδρασιν; τοῦ; ἐλείου; μίσηματος; τῶν; οἰκονομικῶν; ποτῶν; τὴν; γρῆσιν; ἐκτεθειμένοι; βουματιῶντας; ἀριστοφίκοι; γέροντες; ἐν; ἐν; ἀνθρώποι; ματαίωται; ὑπὸ; παρτηρησῆ; δυσταραχῆ; προσάλλουσης; ἰδίω; τὸ; ἀγγειακὸν; σύστημα; ὑπερ; τούτου; ἐνεκ; ἐρεθίζει; καὶ; διεγείρει; τὴν; συνδραστήριον; εἰς; ὑπερπλάσσει; εἰς; ἀπάντα; τὰ; χῶρα; ἐν; οἷ; εὐρίσκεται; καὶ; ποῦ; μὲν; γεννῆ; ἀριστοφίαν; ἀριστοφίαν; ποῦ; δὲ; διάμετρον; νεφρίτιδα; ποῦ; δὲ; χρονίαι; συστηματικαί; ἢ; διαχύτου; μυελίτιδος; ἀλλαχοῦ; δὲ; μηνηγοσγαστικῆ; καὶ; ἀλλαχοῦ; διακίσεως; μυελίτιδος; τὴν; γενικὴν; αἰτίαν; ἢ; μόνον; τὴν; προκαλοῦσαν; καὶ; διατηροῦσαν; ἀπάντα; ταύτας; τὰς; ἐκδηλώσεις; ἀποκλυθῆναι; ἐν; οἷ; διακίσεως.

Ἀδύνατον; νὰ; ληθῆ; τὸ; προβαλλόμενον; οὐχ; σπανίως; ζήτημα; διατί; τοιοῦτα; ἢ; τοιοῦτα; ὄργανα; ταχύτερον; καὶ; βαθύτερον; ἐκτελεσται; ἐτέρου; γενικῶς; ὑπὸ; τῆ; αὐτῆ; αἰτιολογικῆ; διαταραχῆ; συνθήκας. Ἀπαντα; αἱ; διὰ; τὴν; λύσιν; τοῦ; ζητήματος; τούτου; ἐξεργασῆται; διακίσεως; στήριζονται; εἰς; ἀπάντα; ὑποθέσεις.

(ἐκλουθεῖ)

ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΗ ΦΘΙΣΙΣ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια ὄρα ἴδου. Π'. σελ. 404).

Ἐπίσης ὁ κ. Veragut ἐκ Ζυρίχης ἐποίησατο ἐρευνὰς δι' εἰσπνοῆς ἕλιος οὐσιώδεις¹⁾· ἐγένοντο ἐπὶ 20 κόκκων καὶ τριῶν αἰγῶν. Τὰ ζῶα ταῦτα ἦσαν ἐλεύθερα ἐν κλωβίῳ ἐνὸς κυβικοῦ μέτρου ἐν ᾧ εἰσεχώρει δίκην ψεκθῶν, ὑγρὸν ἐντελῶς διηθημένον καὶ ἐνέχον ἐν αἰωρήσει 10 γράμματα πτυέλων φυματιωδῶν πρὸς 500 ὕδατος· 18 κόκκοι ὑπέστησαν μίαν μόνην εἰσπνευστικὴν συνεδριάσιν, ἣτις διήρκατο πολλὰ ὥρας· οἱ ἕτεροι ἐτέθησαν ἐπανειλημμένως ἀλλ' ἐπὶ μίαν ὥραν· δύο αἰγῆς ὑπέστησαν 11 συνεδριάσεις μιᾶς ὥρας· ἡ τρίτη 8 τοιαύτας ὁμοίως μιᾶς ὥρας. Τέλος τρεῖς κόκκοι ὑπέστησαν 8 συνεδριάσεις εἰσπνοῆς πτυέλων ἐμφυσηματωδῶν ἀτόμων.

Δώδεκα κόκκοι θυσιασθέντες μετὰ τῆς 14ης καὶ 15ης ἡμέρας ἐβρέθησαν φθισικοί· τὰ ζῶα τὰ πρὸς παρεβολὴν δι' ἐξέλεγχον ἦσαν ἅπαντα ἄνευ φυματίων. Ὁ κ. Veragut φρονεῖ ὡς τὰ μικρόβια εἰσερχόντα διὰ τῶν ψεκθῶν ἐπιφέρουσιν ἐξοίδησιν καὶ ἀπολέπαισιν τινῶν ἐπιθηλιακῶν κυττάρων, ἐν οἷς εἰσεχώρησαν· εἶτα ἐπέρχεται ἐξιδρώσις λυμφατικῶν κυττάρων· τὰ μικρόβια καταστάντα νῦν ἐλεύθερα διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐπιθηλιακῶν κυττάρων διηθεύσι τὴν ἐξιδρωμικ. Ὁλοῦς περὶ δὲ, ὁ συνθετικὸς ἱστός ἐρεθισθεὶς, σχηματίζει προστασιτικὸν τινὰ ἱστὸν ἢ ζώνην ἢ ἱστὸν φυματίων ἐάν ὑπάρχωσι σπῆλκικα. Ἐν κερκλαίῳ κατ' αὐτόν, ἡ ἐπιξεργασία εἶναι σχετικῶς καλοῦνη.

Μετὰ τὴν διεξοδικὴν ταύτην μελέτην τῶν ἔργων τῆς πλειονοψηφίας τῶν σοφῶν πειραματιστῶν, ἐξάγεται τρανῶς ἀπρὸς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ δι' εἰσπνοῆς διαφόρων φυματιωδῶν προκόντων μετὰδοτικότης τῆς φθισικῆς ἐπιξεργασίας, εἶναι πλεόν γεγονός· μονολογεῖ κτήμα τῆς ἐπιστήμης. Ἐάν ἡ μόλυνσις ἕμως αὕτη εἶναι δύναται γενέσθαι δι' ὑγῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, πόσω μᾶλλον δύναται καὶ τελεσθῆ ὅταν ταῦτα ἐβρίσκωνται ἐν νοσηρῶ πῶς καταστάσει; Ἦν ἄτομον προσβεβλημένον ἐκ βρογχικῶν φλογιστικῶν ἐκδηλώσεων ἀπλῆς φύσεως, τρέχει ἀληθῆ κίνδυνον μόλυνσεως φυματιώδους, συχνάζον τὰς αἰθούσας τῶν νοσοκομείων· τοῦτο λέγει ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Debono²⁾, ταῦτ' ἐπιφάσκει ὁ Landouzy ἐπιφέρων ὅτι συμβαίνει ἀπαρᾶλλάκτως ὅτι δύναται καὶ ἐπιτελεσθῆ εἰς ἄτομα

1) Arch. für. exp. Pathol. Bd. 17. p. 261 καὶ ἐφεξῆς.

2) Leçons cliniques sur la tuberculose pulmonaire par Debono agrégé. 1884.

ἔργονα συφιλιδικὰς ἐξελκώσεις τοῦ λαρυγγοῦ καὶ εἰσπρόχόμενα εἰς αἰθούσας διφθεριτικῶν παιδίων· ὅπως οἱ πρῶτοι τρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς διὰ φυματιώσεως μόλυνσεως, οὕτως οἱ δεύτεροι διὰ τοῦ αὐτοῦ ἱατρικοῦ νόμου κέκτανται ἅπαντα τὰ πρόνομι πρὸς διφθεριτικὴν μόλυνσιν· μόνος ὁ Landouzy ἔσχε τρεῖς παρεδείγματα ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς κλινικῆς τοῦ, ἅπερ ἀνέφερον ἡμῖν τοῖς μαθηταῖς του, ἐν κλινικῶ τινι μαθῆματι τελεσθέντι εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Charité, ἐν ἔτει 1884, ἀναπληρῶν τότε ὡς ὑφηγητῆς, τὸν καθηγητὴν τῆς ἱατρικῆς κλινικῆς κ. Hardy. Ἄμφω οἱ μνησθέντες ὑφηγηταὶ κκ. Landouzy καὶ Debono, πολλάκις ἀπὸ τῆς ἐδοῦς διακλήξεως, τὴν μὴ σύγχωνσιν καὶ φοιτήσιν ἐν νοσοκομείοις τῶν ἐκ βρογχίτιδος ἔστω καὶ ἀλίγων ἐντόνου προσβεβλημένων φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς· ἐν τούτωντιον ἐπιλέγουσιν ὁ κίνδυνος τῆς μόλυνσεως διὰ φθίσεως εἶναι ἀλίγητα ἐξιστημείωτος εἰς πρόσωπα, συχνάζοντα μὲν ἐν τῷ νοσοκομείῳ, ἀλλὰ κατημένα τῇ τῶν βρόγχων τῶν ἐπιθήλιον ὡς εἶναι τε σῶον καὶ ἀνεμῶν. Ἡ ἐπιρροὴ τῆς βρογχίτιδος ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φθίσεως εἶναι τόση ἀληθῆς ὥστε δὲν γνωρίζομεν οὐδεμίαν νόσον μὲ βρογχίτιδα ἐκδηλώσει ἣτις νὰ μὴ προδικάσθῃ εἰς φυματίωσιν· δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἀναφέρωμεν ὡς παρεδείγματα τὰς βρογχίτιδας αἰτινὰς εἶναι ἀπότομοι γρίπης, ἰλαξίς, κοκκύτιδος βηχίς, τυφοειδοῦς πυρετοῦ κτλ. Πιθκόν ἐστιν ὅτι ἡ βρογχίτις ἐκτίθησιν εἰς τὴν φυματίωσιν, καθότι αἱ βρογχικαὶ ἐκκρίσεις προσφέρουσι ταῖς μικροβίους ἐνοσίων μέσον καὶ ἔδαφος καλλιέργειας· πλὴν ἀναντιρροῦν ἐστὶν ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ ἀπολέπαισις τοῦ ἐπιθηλίου ἢ ἡ τταν του ἐπιτάσσει ἐπιτρέπει εὐχερῆστα τὴν ἐνοσθλίμωσιν των.

Ἐν ἐπιμέτρῳ ἡ βρογχίτις, ὡς κίνδυνώδης δι' ὄχις ἄτομον, ἔτε ἔκτι θεῖται τοῦτο εἰς τὴν φθισικὴν μόλυνσιν, εἶναι παρεμφερῶς ἐπικίνδυνον δι' ἄτομον φυματιώδης διότι ἐκτίθησιν αὐτὸ εἰς ὅτι κλοῦμεν ἀντενοφθαλμισμοῦς. Ἀπαξᾶπαντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ βρογχίτις ἐπιβαρύνει τὴν πορείαν τῆς φθίσεως· ἐβουλήθησαν ἐξηγήσασθαι τοῦτο διὰ τοῦ ὅτι ἡ βρογχίτις ὡς ἅπασαι αἱ φλεγμοναὶ δίδουσιν εἰς τὴν προτύωσιν ὁλήσεως τῆς φυματιώσεως, πλὴν τοῦτο κατὰ Debono δὲν εἶναι ἡ ἀπλή τις καὶ τυχαία παρεβολή. Λογικώτερον ἐστὶν παρεδεχθῆναι ὅτι φθισίω τὴν δύναται νὰ ἀντενοφθαλμισθῆ. Ὅταν οἱ βρόγχοι καὶ τὰ ἐπιθήλια των εἶναι ἔτι σῶα, ὑποφέρουσιν ἕλις τὴν τῶν πτυέλων ἐπαφήν, ἐπομένως καὶ τὴν τῶν ἐκ τῶν νοσηρῶν μοιρῶν προσερχομένων μικροζώων· ἐν τῷ τῶν βρόγχων φλεγμονέντων καὶ τοῦ ἐπιθηλίου ἐκλεπιστομένου συνεχῶς, δύναται νὰ παραχθῶσιν ἐν ποικίλοις μέρεσιν ἀντενοφθαλμισμοί, αἵτινες χορηγοῦσι τῇ νόσῳ ταχυτέραν καὶ σφοδρότεραν πορείαν καὶ ἔαβασιν. Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ λαρυγγοῦ εἶναι εὐχολον νὰ εἴωμεν τὴν τῆς φλεγμονῆς ἐπιρροήν. Φθισιδόντες δύναται νὰ προσβληθῶσιν ἐκ καταρροϊκῶν φρυγγιτιδῶν· δὲν περιστάσει διὰ τοῦ λαρυγγοσκοπίου οὐδένα εἰδικὸν χαρακτῆρα, φαίνονται ἐν ἀρχῇ θεραπευόμενοι πλὴν

είτα λαμβάνουσι χρονωτέραν πορείαν και άγνοηται εις την μοιραϊαν φθίσειν τῶν φάρυγγος. Ἡ τῶν πτυέλων διόδος δὲν έχορήγει τὸ κατ' ἀρχῆς οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν εἰδικὴν ἱστολογικὴν τῷ λκρυγγικῷ βλενοθυμένῳ, επικαλυπτομένῳ ὑπὸ ἐπιθηλίου ἀκροαίου, ἔδωκεν ὅμως γένεσιν λκρυγγοειχ φθίσει δι' ἀντενοφθαλμισμόν, ὅταν ἡ φλεγμονὴ ἐπ'ήνεγκε τὴν ἀπόπτωσιν τοῦ ἐπιθηλιακοῦ στρώματος ἢ ἠλλώτωσε τὴν ἀντίστασιν αὐτοῦ. Οἱ Bellou, Troussseau και Loris παρεδέχοντο ἤδη τὴν νασαγόνον ἔμμεσιν δράσιν τῶν πτυέλων, ἐν ἐποχῇ μάλιστα καθ' ἣν ἡ ἐν αὐτοῖς ὑπαρξίς τοῦ εἰδικοῦ μικροζώου δὲν ἦτο καὶ ὑποπτωμένη. Ὁ ἀντενοφθαλμισμὸς γίγνεται εἰς αἰτίαν ἐπεκτάσεως τῆς φθισικῆς ἐπεξεργασίας ἐν τῷ στόματι, φάρυγγι και ἐντερικῇ σωλῆτι, διότι και ἐνταῦθα ἡ ἰσχυροῦς τοῦ βλενοθυμένου φλεγμονὴ παίζει ἀνάλογον οὐτιῶδες πρόσωπον. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐξηγοῦντο ἐν παρωχημένῃ ἐποχῇ διὰ τῆς θεωρίας τῆς διαθέσεως. Ἐλεγον ἐπὶ παραδείγματι: ὅτι πᾶσα φλεγμονὴ καθίστατο φυματιώδης, παρ' ἀτόμῳ κεντημένῳ τὴν φθισικὴν διάθεσιν. Πλὴν ἄλλ' ὅμως ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὁ κ. Debono ἐπειραματίσθη ἐκπειρημένως, εἶδε δ' ὅτι ἡ φλεγμονὴ δὲν ἀρκεῖ νὰ παραχῆ φυματικὰ κατὰ φθισικῶν. Ἀφοῦ ἐπέθεσεν οὗτος καυτήρια ἐπὶ προεχωρημένων φθισικῶν, μῆνας ὄλους πρὸ τοῦ θανάτου τῶν, δὲν παρατήρησε post mortem ἐν τῇ Μοργανείῳ παρατηρήσει ἐπὶ τῶν καυτηρίων, οὐδεμίαν μακροσκοπικὴν τε και μικροσκοπικὴν ἀλλοίωσιν. Τὰ καυτήρια ταῦτα ἐπέλεξεν οὗτος γίνονται λίαν σπανίως ἀρετήρια φυματιωδῶν ἐλκῶν, διότι αὐτὸς τοῦλάχιστον δὲν γινώσκει οὐδὲν παραδείγματι τούτων τῶν παρήγοντο τοιαῦτα βεβαίως και ἀσφαλῆ ἐὰν βρέξῃ τις τὰς καυτηριώδεις βλάβδας μὲ πτύελα.

Ἐκ πάντων τούτων ἐριδῆλως ἐξάγεται ὅτι ἡ ἐκφυρσις τοῦ περιλημένου διδασκάλου κ. Debono, ὅτι σέθεν κατωρθώθη νὰ ἀπομονώσῃσιν ἀπαντα τὰ ἐκ βρογχίτιδος πάσχοντα άτομα, οἱ φυματιῶντες; ὅα ἐγίνοντο ἐπ' ἄκρον σπανιότερον οὐδὲ ὅως εἶναι ὑπερβολικὴ. Πῶς δ' ὀφείλομεν πάλιν ταύτας τὰς γνώσεις τῆς αἰτιολογίας, τῶν βιζίων ἀλλας λέξασι τοῦ φθισιολογικοῦ δένδρου; Βίε τὸ πειραμα, εἰς τὰ γεγονότα, εἰς τὴν βλάσανον τῆς ζωτικῆς ὕλης; (τῶν ζωτικῶν πειραματιζομένων ὄργανισμῶν), εἰ ἢ λέξῃ μᾶλλον τὸ ἐπιτρέπει. Πόσον τῷ ὄντι ἀνεπίβλητὴ ἡ φθισιολογία ἀφ' ὅτου ἔνεκα τῆς ἀποθαρύσεως τῆς γεννηθείτης ἐκ σιαιας ὄλης ἀποτυχιῶν παικίλων θεωριῶν, προσέδοραμον οἱ ἐπιστήμονες εἰς τὸν προορισμὸν τῆς παρατηρήσεως τῶν πραγμάτων, φάσκοντες ὀμοθυμαδὸν, ἐπιθυμοῦμεν τὴν βλάσανον πλεον πραγμάτων, οὐδενὸς ἑτέρου ἢ πραγμάτων, οὐχὶ θεωριῶν! Τοιοῦτος εἶναι ὁ ἀντιφθισικὸς νόμος τῆς ἡμερησίας συγχρότου δικτάτω;

1) Αἰτιολογικὰ μελετήματα περὶ τῆς φυματιώσεως κατὰ Debono, ὑπὸ Σαυρίδωτος Κανέλλη (ἐν Παρισίοις), Γαλλῆς, ἀριθ. 40, Νοέμβριος; 1883, σελ. 314.

ὡς εἶπεν τῶν ἐργαστηρίων τῶν σοφῶν, νόμος χορηγῆσαι ἕως τοῦ ὄντι τὴν γέννησιν τοσοῦτων ἐργασιῶν, δι' ἧς δύναται δικαίως ὑπερηφανευθῆναι ἡ σύγχρονος ἐποχὴ.

ΣΗΜ. Εὐχαριστοῦμεν τὸν ἔγκριτον συνάδελφον ἡμῶν κ. Γ. Θεοφανίδη (ἐν Ἀγγλίῳ) κατὰ καθῆκον ἐπὶ τῷ ὅτι προθύμως τῇ ἡμετέρῃ αἰτήσεϊ ἐδημοσίωσεν ἐν τῷ Γαλλικῷ ἐπ' ἑσχατίων σελῶν ἱετρικῆς ἀναμνήσεως τὸν ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς φυματιώσεως ἐν γένει και ἰδίως τῆς πνευμονικῆς (Γαλλῆς, ἀριθ. 22 και ἐρετῆς 1 Ἰουνίου 1885).

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος, ἢ μὴ, τῆς φυματιώσεως ἐν γένει και ἰδίως τῆς πνευμονικῆς.

ὑπὸ Γ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγγλίῳ).

(Συρίτικα. ἀρ. τόμ. ΙΓ'. σελ. 108).

15. — Ὁ Α. Α. ἔγγαμος ἐξῆκοντούτης ἤδη ὡς ἔγγιστα εὖρωστος και ὑγιής, ἀπέκτησε πολλὰ τέκνα. Ἔσχε στενοὺς ὀμαλίους συγγαμεῖς ἐξ ἀδελφῶν και ἐξ ἀδελφῶν; ἀποθνήσκοντες ἐκ πνευμονικῆς φθίσεως, ἐν ὄλω πέντε μέγρι σήμερον, και ἐν ἡλικίᾳ ἀπὸ 25 ἕως 35 ἐτῶν περίπου. Ἐκ τῶν ἀποθνήσκοντων μίαν πρώτην ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ὑπανδρευθεῖτα και συζήσασα 10 περίπου ἔτη μετὰ τοῦ σύζυγου τῆς Ρ. Κ. ἀπέθικαν ἄτεκος ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως; ὁ σύζυγός τῆς ἤλθεν εἰς δεύτερον γάμον και ἀπέκτησε ἰκανὰ τέκνα ζῶντα ἡπαντα. Αὐτὸς δὲ, ἡ δευτέρῳ σύζυγός του, και τὰ τέκνα του εἶσιν ὑγιέστατοι.

Πρὸ τριῶν δὲ ἐτῶν ὁ πρῶτος υἱός τοῦ Α. Α. προσβλήθη; ὑπὸ καλπαζούσας πνευμονικῆς φυματιώσεως και ἐν τῆς 6 μηνῶν ἐν ἡλικίᾳ 20 ἐτῶν ἐτελεύτησε; μετὰ τινος δὲ μῆνας ἡ θλίγη ἀνωτέρῃ τὴν ἡλικίαν ἀδελφῇ αὐτοῦ, τὸ μὲν πρῶτον προσεβλήθη ἐκ τραχηλικῆς ἀδενίτιδος, ἀποληζάσας ταχέως εἰς ἐμύτην, ἄλιγω δ' ὕστερον ἐκ πνευμονίας; μετὰ τυροσιῶδους ἐξιδρώματος; και μετὰ πολλὰ κατὰλληλα μέτα, ἡ νότος ἐθεραπεύθη; διετελεῖ δὲ κατὰ τὸ φαινόμενον ὑγιής, καίτοι μέγρι σήμερον ἔκτατε ὑπὸ στηθικοῦ κατόρου δι; ἡ τρίς προσβλήθητα και πάλιν εἶναι δὲ ἀσθενὸς διαπλάσεως. Τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἡπαντα, μηθενὸς ἐξαιρουμένου, κατὰ τε τὴν βραβικὴν και παιδικὴν ἡλικίαν ἐδειξαν προφανῆ συμπτώματα χορηδικῆς δυσχερείας, ἰδίως ἐξανθήματα τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς ὄδρματος μετ' ἐξοργώσεως τῶν λαμρικῶν ἀδένων τοῦ τραχήλου; ἄπαντα δὲ εἶσιν ἀσθενὸς διαπλάσεως.

Ἡ σύζυγος τοῦ Α. Α. ὑγιής μέγρι σήμερον, και 50 ἐτῶν περίπου; ἔχει ἀδελφὸν 30 ἐτῶν προσβληθέντα πρὸ ἐνός; ἔτους ἐκ πνευμονικῆς φυματιώ-

σεως, πρὸ ταύτης δὲ ἐκ περιπρωκίτιδος, ἀποληξίας εἰς κοπροχόδον σφίγγιον μετὰ πολλῶν συριγγωδῶν κόλπων, καὶ διατρέχει ἤδη τὸ τελευταῖον στάδιον. Βί: Θεῖος δὲ αὐτῶν, ἀδελφός τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πρὸ ἐξ. περίπου ἐτῶν ἀπέθανεν ἐντὺς μηνός, ἐκ πνευμονικῆς ἀποληξίας εἰς ἀποτύρωσιν. Ἡ μήτηρ δὲ αὐτῶν γράει ἤδη 75 ἐτῶν ὑπέστη μέχρι τοῦδε πολλὰς ὀξείας βρογχίτιδας, μόλις μετὰ μῆνα ἐξελειφμένως δι' ἀδικαίου οὐκείας θερμασίας. Ὁ πατήρ των δὲ πρὸ 5 περίπου ἐτῶν ἀπέθανε, πλεον τῶν 70 ἐτῶν, ἐκ κακῆθου; κωματώδους πυριτοῦ.

Ὁ Α. Α. ἔχει ἐπίσης ἕτεροι ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὰς ἐγγάμους, ἅπαντες ὑγιεῖς μέχρι σήμερον ὁ πατήρ του, ὃν δὲν ἐγνώρισεν ἀγνοῶ ἐκ τίνος νόσου ἀπέθανεν ἢ μήτηρ του ἐγδοηκοντούτης, ἀπέθανε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξ ὑδρωπὸς ἀνὰ σάρκι μετὰ λευκωματουρίας.

16. — Ὁ Κ. Κ. νέος ἐνυμφεύθη καὶ ἐκ τῆς συζύγου του ἀπέκτησε δύο τέκνα μετὰ τινα δ' ἔτη ἀπὸ τοῦ γάμου του προσεβλήθη ἐκ φυματιώσεως πνευμονικῆς καὶ ἀπέθανεν ἢ ὑψατήρ αὐτοῦ ὑπανδρευθεῖσα πρὸ 20 ἐτῶν μετὰ τοῦ Γ. Π. ἀπέκτησεν ἑκατὸ τέκνα συζήσκει δὲ μετ' αὐτοῦ 15 περίπου ἔτη προσβληθεῖσα καὶ αὕτη ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως μετὰ ἐν ἔτος ἐτελεύτησεν ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς καὶ ὁ σύζυγός της, ὅστις ἤλθεν εἰς δεύτερον γάμον, εἶναι ὑγιεῖς μέχρι σήμερον. Τινὰ τῶν τέκνων τῆς φέρουσι πρὸ χρόνων μέχρι τοῦ νῦν χρόνιον ἔλζεμα τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν μελῶν.

Ὁ ἀδελφός δὲ αὐτῆς 45 ἤδη ἐτῶν πρὸ ἐτῶν νυμφευθεὶς καὶ μὴ ἀποκτήσας τέκνα, φαίνεται ὑγιὲς μέχρι σήμερον ὡς ἦν ἔτη τινὰ πρὸ τοῦ γάμου του προσβλήθη ἐκ στηθικῆς νόσου μοι' ἦν ἐπιήλυτος μακροσμός, πλὴν ἕκαστε ἀνέλαβε καλῶς, δὲν τὴν ἐπεσκέφθη, ἀλλ' ὁ ταχὺς μακροσμός ἐν παρετήρησιν μοι ἔδωκεν ὑπονοίαν ὅτι δὲν ἦτο ἀγχετα μετὰ τῆς κληρονομικῆς νόσου. Ἡ σύζυγος τοῦ Κ. Κ. ἤδη ἐβδομήκοντα πέντε ἐτῶν διατηρεῖται ὑγιὲς, καίτοι ἀδελφὴ τοῦ Α. Σ. ἀποθανόντος ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως.

17. — Ὁ ἀδελφός τοῦ Κ. Κ., Α. Κ. ἐνυμφεύθη καὶ οὗτος νέος καὶ ἀπέκτησε 4 υἱούς ἐκ τῆς συζύγου του. Ἐν τῇ νεότητί του προσεβλήθη ἐκ χρόνικῆς δυσεντερίας, ὡς ἔλεγεν, ἐξ ἧς μετὰ πολλὸν χρόνον ἀπηλλάγη ἀλλ' ἐξ ἧς κατεβλήθη οὐτωδῶς, καὶ ἀνέλαβε μὲν ἕκαστε, πλὴν ἦτο πάντη ἄσφακος, καὶ ἐν 50ετεί ἡλικίᾳ ἐφαίνετο ὑπέργηρος. Ἐξῆκοντούτης ἀπεβίωσεν ἐν φθισιδῶντι μακροσμῷ, βήχων καὶ ἀποχρέμπτων συνεχῶς καὶ πυρέστων.

Τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὅ,τε πρῶτος ἔγγαμος καὶ ὁ δεύτερος ἄγαμος ὁ μὲν 42 περίπου ἐτῶν ὁ δὲ 32 ἀπεβίωσαν ἀμφότεροι πρὸ χρόνιον ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως, ἐκδηλωθείσης μοι' ὄλων τῶν συμπτωμάτων αὐτῆς. Πρὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς νόσου εἰς ἀμφοτέρους ἐπιήλυτε περιπρωκίτις ἀπολήξασα εἰς ἀτελεῖ ἐδροσυγγίκα.

Τῶν δύο ἄλλων υἱῶν τοῦ ὁ μὲν ἐφονεύθη ὁ δὲ ἀπέθανεν αὐτοκτονήσας διὰ δηλητηρίου.

Ἡ σύζυγος τοῦ Α. Κ. ἀπέθανε γράει ἐβδομηκοντούτης περίπου ἐξ ἐγκραλικῆς ἀποπληξίας ἦτο δὲ οἰνόφυξ καὶ ἐπέζησεν ἔτη τινὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ σύζυγος τοῦ πρώτου υἱοῦ αὐτοῦ ἐγκραλιπόντος 4 τέκνα εἶναι ὑγιὲς μέχρι σήμερον τὰ τέκνα του ὅμως φαίνονται ἀσθενεῖς διαπλάσεως ὃν καὶ φαίνονται ὑγιῆ μέχρι σήμερον.

Οἱ ἀποθανόντες ἀδελφοὶ Κ. Κ. καὶ Α. Κ. εἶχον τὰς συζύγους τῶν Α. Γ. καὶ Α. Χ., ἀποθανούσας ἐκ νεοπλασματικῆς ἐπίσης φυματιώσεως, ἀδελφὰς ὁμοθετεῖς.

18. — Β. Σ. ἐτῶν 22 ἔγγαμος πρὸ πολλοῦ καὶ πατὴρ τέκνων πρὸ 15 ἐτῶν ὑπέστη ὠτίτιδα, ἐξ ἧς θερμαυθεὶς ἀνέλαβε, ἐπιδοθεὶς δὲ κατόπιν εἰς γεωργικὰς ἐργασίας χάριν καλλιέργειας τῶν κτημάτων του κειμένων πλησίον ἐλῶν, ἔπαυεν ἐκ χρόνιον ἐλωδῶν πυρετῶν καὶ φτυκωνιδῶν ἐντεθῆν τῶν ὑποχονδρίων σπλάγγων μετὰ προφρονῶς ἀκινιίας μετὰ τινα δ' ἔτη ἀπηλλάγη τῶν πυρετῶν, καὶ ἀνέλαβε ἐντελῶς, πλὴν ἀνὰ ἀνεκτῆσε τὰς δυνάμεις του, καὶ εὐρωστος ἰκανῶς ἐφαίνετο, δύο ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἤρξατο πικροχλεῖσθαι ἐκ συχνῶ βηχός, ἀλλ' αὐτὸ κατεκλίθη, οὕτε ἢ ὑγιεῖς του ἐφαίνετο πολὺ μεταβληθεῖσα ἀφρονῆς ὅμως τῷ 1875 προσεβλήθη ἐξ ὠταλιῆς ἰσχυρᾶς, ἔνεκε ὠτίτιδος τοῦ ἐπιτωρικῶ ὠτός, μετὰ πυρετοῦ, κέφαλαλγίας καὶ παραληρημάτων, ἦτις ἀπέληξεν εἰς πυόρροιν, καὶ ἦτις μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἔπαυσε τὴν παῦσιν δὲ ταύτης παρακολούθησαν ἐγκεφαλικά συμπτώματα, παραληρηματικά, σφυγμοὶ ἐλίγος βραδύς καὶ τάσις πρὸς ὑπνον εἶτα δὲ ἔτακτοι πυρετικοὶ παροξυσμοὶ μετὰ ῥίγους τρομώδους, παραληρημάτων καὶ ἐφθόνων κολλωδῶν ἰδρώτων μετὰ τινος δὲ ἡμέρας, καί' ὅς τὰ αὐτὰ φαινόμενα καί' ἑκάστην ἀνενοῦντο, ὁ πάσχων ἀπεβίωσεν. Ἡ στηθοσκοπικὴ ἐξέταση ἀπέδειξε τὴν ὑπαρξίν φυματιῶν εἰς τοὺς πνεύμονας, ἢ πυόρροια τοῦ ὠτός, οἱ ἔτακτοι πυρετικοὶ παροξυσμοὶ οἱ μετὰ ἐγκεφαλικῶν συμπτωμάτων, τρομώδους ῥίγους καὶ ἰσώδων ἰδρώτων ἐμφανιζόμενοι ἀπεδόθησαν εἰς πυρετὸν τῆς πυκμίας, πηλασάσης ἐκ τερηδόνος τοῦ κριταφικοῦ ὅστατος, ἀποτόμου ἔπος φυματιῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς ἐπέκτασιν τῆς νόσου εἰς τὰς μήνιγγας.

Ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ δύο ἀδελφαὶ εἶχον πολὺ πρότερον αὐτοῦ προσβληθῆ καὶ ἀσθενεῖς ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως ἢ προσβυτέρως τῶν ἀδελφῶν του ἔγγαμος, μήτηρ τέκνων καὶ χήρα, ζῆ ἔτι οὐδέποτε πηλοῦσα ἐκ τοιαύτης νόσου, πλὴν ἐν τῶν τέκνων αὐτῆς, εἰκοσαετέος καὶ πλεον ἐξεδήλωσε πρὸ ἐτῶν σημεῖα ἐναογῆ τοιαύτης νόσου.

Ἐκ τῶν τέκνων τοῦ Β. Σ. πρὸ τινων ἐτῶν ἀπεβίωσαν ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως δύο τῶν ὑψατέρων του ἄγαμοι ἐν ἡλικίᾳ ἐφθισικῆς.

Ἡ γήρξ σύζυγός του καὶ τὰ λοιπὰ τέκνα του εἰσὶν ὑγιᾶ μέχρι σήμερον καὶ ἤλθον εἰς γάμον πρὸ πολλοῦ, ἀποκτήσαντα καὶ τέκνα.

19. — I. U. νυμφευθεὶς ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 45, τῷ 1875, μῆνας τινὰ μετὰ τὸν γάμον του ὑπέστη αἰμοπετυσεις, καὶ βήχκα, καὶ ἤρχισε νὰ μαρκίνηται βρομηδὸν δὲ ἐξεδηλώθη πλήρως ἡ πνευμονικὴ φυματίωσις, καὶ μετὰ ἐν ἔτος ἐτελεύτησε. Μετὰ τῆς συζύγου του ἀπέκτησεν ἕνα καὶ μόνον υἱὸν δεκαετῆ περίπου ἡδὴ, καὶ ζῶντα, ὅστις ἀπὸ τῆς βρερικῆς ἡλικίας μέχρι σήμερον ὑπόκειται εἰς συχνούς σθηθικούς κατάρρους, εἶναι ἀσθενὸς διαπλάτως, κακοφρονῆ φέρει τὰ σημεῖα τῆς προδιαθέσεώς του εἰς τὴν νότον. Ἡ γήρξ σύζυγός του μέχρι σήμερον ἀπολαμβάνει ἐξικρέτου ὑγείας, ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τινες τῶν στενῶν ἀμελείων συγγενῶν του εἶχον ἀποθάνει πρὸ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς νότου. (ἀκολουθεῖ)

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΧΗΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΝΔΡῶ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

ΥΠΟ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΔΑΜΒΕΡΙΝΗ

Α'. — Φυσικὰ καὶ ἰδιότητες.

Ἡ πηγὴ τοῦ ἱαματικοῦ τούτου ὑδατος εὐρίσκεται ἐν τῷ χωρίῳ «Ἀποικία» ἀπέχοντι 1/2 τῆς κόλπου Ἀνδρου.

Ἡρώτοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀνδρου παρατηρήσαντες ὅτι ἡ πλάξ ἐν ἧς ῥεεὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, παχέως διατυμπᾶται καὶ κατ' ἔτος σχιδὸν ἀλάσσεται μετεχειρίσθησαν αὐτὸ πρὸς θερμοκρασίαν τῶν ἐκ δυσουρίας πασχόντων. Ἐκ τῆς παρατηρήσεως δὲ τούτης τῶν κατοίκων παρακινήθησαν καὶ οἱ ἱατροὶ 1) παρήγγειλαν τὸ ὕδωρ τῶν Ἀποικιαίων εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ νεφρικῶν ψυμμάσεων καὶ λιθιάσεων τῆς κύστεως, παρατηρήσαντες δὲ λιμυρὰ ἀποτελέσματα κατόπιν τῆς ἐπί τινα χρόνον πόσεως τοῦ ὑδατος τούτου.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο εἶναι πηγαῖον καὶ ἀφθονον, ἄχρουν, ἄοσμον, εἶναι γερῶν τοῦ καλοῦ ποσίου ὑδατος καὶ θερμοκρασίαν μέσην.

1) Ἡ πόσις ὁ ἀξιώσιμος ἱατρὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Α. Γαβριηλίδης, πρὸ ἐτῶν διαμένων ἐν Ἀνδρῶ, μετεχειρίσθη τὸ ὕδωρ τοῦτο μετ' ἐπιτυχίας εἰς γυναῖκα πάσχουσαν νεφρικὴν ψυμμάτιν. Μετέπειτα ἐγένετο χρῆσις τοῦ ὑδατος τούτου καὶ πρὸ ἄλλων ἱατρῶν, κατὰ ἐπὶ τῆν ἐν Ἀθήναις σύνοδον τῶν ἑλλήνων ἱατρῶν τοῦ ἔτους 1862, ἐγένετο λόγος περὶ τῶν ἱαματικῶν ἰασητῶν τοῦ αὐτοῦ ὑδατος περὶ τοῦ ἐν Σέρφ διακείμενου ἱαματικοῦ ἱατροῦ κ. Θ. Παπαλεξουπόλου, ὅστις καὶ ἀνέφερε δύο περιπτώσεις, εἰς αἷ ἐκπέλην ἱασις λιθιάσεως τῆς κύστεως διὰ τῆς πόσεως τοῦ ὑδατος τούτου.

Τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ ὑδατος εὐρέθη ἕπον πρὸς 1.0001525, προσδιορισθὲν ἐν σχέσει πρὸς ἀποσταγμένον ὕδωρ θερμοκρασίας 14° C.

Β'. — Χημικὰ καὶ ἰδιότητες.

Τὸ ὕδωρ δεικνύει ἐπὶ χάρτου τοῦ ἡλιοτροπίου μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ἀσθενῆ ἀλκαλικὴν ἀντιδρασίν.

Μιγνόμενον μετὰ τῶν ἐπομένων ἀντιδραστηρίων παρέχει τὰς ἀκολούθους ἀντιδράσεις:

Διὰ καυστικῆς ἀμμωνίας ἐπέργεται μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἐλάχιστη θάλασις:

Δι' ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος οὐδεμίαν ἐκλυτικὴν ἀερίου ἐπέργεται.

Δι' ὀξείκου ἀμμωνίου σχηματίζεται ὀλίγον λευκὸν ζῆμα.

Διὰ χλωριούχου βαρβίου σχηματίζεται ἐλάχιστον λευκὸν ζῆμα.

Δι' ὀξείκου μολύβδου καὶ χλωριούχου χαλκοῦ προστιθεμένων εἰς μεγάλη ποσὰ ὕδατος οὐδεμίαν μεταβολὴν χροιάς παρατηρεῖται. Ὅτε ἐπὶ διαλύματος ὀξειδίου τοῦ μολύβδου ἐν καυστικῷ νάτρω, ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ χάρτου προβαχέντος ἐν διαλύματι ὀξείκου μολύβδου καὶ ἐπιρρομισθέντος δι' ἀνθερμικῶν ἀμμωνίου παρατηρήθη ἀλλοίωσις τῆς χροιάς.

Διὰ πρωφάντου ἐγγύματος κηκίδων εἰς μεγάλη ποσὰ ὕδατος ἐπιχυθέντος οὐδεμίαν χροίαν ἐπέληεν.

Διὰ σιδηροκυανίου τέλει καλίου προστιθέντος εἰς τὸ προσξυλισθὲν ὑπὸ ὕδροχλωρικοῦ ὀξέος ὕδωρ οὐδεμίαν κωνῆν χροίαν ἐπέληεν.

Ἡ ποικιλὴ ἀνάλυσις τοῦ ὑδατος τούτου ἐξεδείχθη τὴν ἐν κῶτῳ ὑπερῶν τῶν ἐπομένων συστατικῶν:

Βάσεις	Ὄξέα καὶ ἀλογόνα
Νάτρου	Θεικὸν ὀξύ
Κάλι	Ἀνθρακικὸν ὀξύ
(Ἀμμωνίου)	(Φωσφορικὸν ὀξύ)
Ἀσβεστον	Ἡυριτικὸν ὀξύ
Μαγνησίον	(Νιτρικὸν ὀξύ)
Ὄξειδιον τοῦ ἀργιλίου	Χλώριον
(Υποξείδιον τοῦ σιδήρου)	

Τὰ ἐν παρεθέσει σημειούμενα συστατικὰ εὐρίσκονται κατ' ἐλάχιστας καὶ καὶ συζυγόμενας ποσότητας, διὸ καὶ δὲν προσδιορίσθησαν κατὰ ποσόν.

Τὸ σπικρίον εἰς τὰ αὐτοφυῆ ὕδατα εὐρισκόμενα συστατικὰ, τὸ λίθιον καὶ τὸ βορικὸν ὀξύ, εἶναι κατ' ἐλάχιστα ποσὰ ἐν τοῖς ὕδατιν εὐρισκόμενα ἐπιπερογοῦσι κατὰ τὴν γνώμην ὑδρολόγων τινῶν διαλυτικῶς ἐπὶ τῶν

φρμμάσεων και λιθιάσεων, ανεζητήθησαν ειδικώς και εις τὸ ὕδωρ τοῦτο τῆς Ἀνδρου, ἀλλὰ δὲν ἀνευρέθησαν οὔτε ἐλάχιστα ἐκ τούτων ἔχνη.

Και πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ μὲν βορρικοῦ ὀξέος ἐξητηρίσθησαν 8,000 κυβ. ἑιατ. ὕδατος, εἰς ᾧ προσετίθετο κατὰ διαλείμματα μικρὰ τινε ποσότητες ἀνθρακικοῦ νατρίου, ἵνα διακτηρήται ἡ ἀντιδρασίς τοῦ ἐξητηριζομένου ὕδατος ἀσθενῶς ἀλκαλική. Τὸ ὑπόλειμμα ἀναταράχθη μετὰ ζέοντος ὕδατος, καὶ διηθήθη τὸ διήθημα ἐγένετο ὕζυρον δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἀνευίχθη μετ' ὀλίγου διαλείμματος χλωριούχου μαγνητίου καὶ ἄλλου χλωριούχου ἀμμωνίου, εἶτα ἐξητηρίσθη μέχρι ξηροῦ ὑπὸ συχνὴν προσθήκην μικρῶν ποσῶν κυστικῆς ἀμμωνίας. Τὸ ὑπόλειμμα διεπυρώθη, εἶτα ἀναταράχθη μετὰ ζέοντος ὕδατος καὶ διηθήθη. Τὸ ἐπὶ τοῦ ἡθμοῦ παραμείναν ἐπὶ σύρματος ἐκ λευκοχρότου διαβραχθέν μετὰ θεικοῦ ὀξέος, καὶ θερμανθὲν εἰς τὴν βῆξιν τῆς ἀχρόου φλογός τοῦ λύχνου τοῦ Rumson, ὠδερμίαν παρέσχε τῇ φλογί πρακίτην χροιάν, δι' ἧς παραδίδονται καὶ τὰ ἐλάχιστα ἔχνη τοῦ βορρικοῦ ὀξέος.

Πρὸς ἀνεύρεσιν δὲ τοῦ λιθίου συνεκυνώθησαν δι' ἐξατμίσεως 12,000 κυβικ. ἑκ. ὕδατος, εἶτα ἐβράσθησαν μετὰ περισσεΐας βικαρίου ὕδατος καὶ διηθήθησαν. Εἰς τὸ διήθημα ζεσθὲν προσετέθη κυστικὴ ἀμμωνία καὶ διάλυμα ἀνθρακικοῦ ἀμμωνίου, τὸ σχηματισθὲν ζῆμα διηθήθη, τὸ διήθημα ἐξητηρίσθη μέχρι ξηροῦ καὶ τὸ ὑπόλειμμα ἐθερμάνθη πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἀμμωνιακῶν ἀλάτων. Τὸ ὑπόλειμμα ἐτέθη εἶτα ἐντὺς μικρῆς σφαιρικῆς φιάλης, ἐν ἧ κατεργάσθη μετὰ θερμοῦ ἀπολύτου οἰνοπνεύματος. Μετὰ τὴν κατεργασίαν τὸ οἰνοπνευματοῦχον διάλυμα διηθήθη, τὸ ἐν τῇ φιάλῃ περιεμμένον ὑπόλειμμα ὑπεβλήθη εἰς νέαν μετὰ ἀπολύτου οἰνοπνεύματος κατεργασίαν καὶ ἐκ νέου διηθήθη. Τὰ οἰνοπνευματοῦχα διάλυμα ἀυφοτέρων τῶν διηθήσεων ἐξητηρίσθησαν ἀναμιχθέντα μετ' ὀλίγου ὕδατος, τὸ ὑπόλειμμα τῆς ἐξατμίσεως ἀσθενῶς διεπυρώθη, εἶτα διελύθη ἐν ὕδατι ὀξυνισθέντι διὰ σταγόνων ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, ἐξητηρίσθη καὶ πάλιν μέχρι ξηροῦ, τὸ δὲ ξηρὸν ὑπόλειμμα ἐξητηρίσθη ἐν τῷ φασματοσκοπίῳ, ἀλλὰ δὲν παρέσχε τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ λιθίου φάσμα, ὅπερ ἀναρκινεῖται καὶ ὅταν φέρηται εἰς τὴν ἐξκαζομένην διὰ τοῦ φασματισκοπίου φλόγα ἐν τοσούτῳ ἐνδὲς χιλίστου τοῦ γραμμαρίου ἑλατὸς τινος τοῦ λιθίου.

Γ'. — **Κυστικὴ ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος 1).**

§ 1. Ἐντὺς κάψης ἐκ λευκοχρόσου θερμανομένης ἐπὶ ἀτμολούτρῳ ἐξητηρίσθησαν 5,000 κυβ. ἑκ. ὕδατος, τὸ ὑπόλειμμα αὐτῆς ἐξηράνθη ἐν

1) Εἰς τὴν ἔργασίαν ταύτην μεγίστην βοήθειαν μοι παρέσχεν ὁ πτυχιόχος τῆς φαρμακευτικῆς καὶ βοήθης τοῦ Χημείου τοῦ Στρατιωτικοῦ σχολείου κ. Β. Βασιλείου κ. Μ. Διαμαντόπουλος, εἰς ὃν ἐκφράζω καὶ δημόσιον εὐχαριστίαν.

εἰλώδι, θερμανθὲν ἐπὶ τινεσ ὥρας ἐν ἀτμολούτρῳ, εἶτα δὲ ἐν ἀερολούτρῳ 165° Ε. καὶ ἐζυγίσθη.

ὑπόλειμμα + κάψα	= 45.930
Κάψα	= 44.410

ὑπόλειμμα 5.000 κυβ. ἑκ.	= 1.520 γρμ.
» 10.000 κυβ. ἑκ.	= 3.040 γρμ.

Τὸ στερεὸν τοῦτο ὑπόλειμμα, διὰ τῆς ἐν ὕδατι διαλύσεως καὶ διηθήσεως διηρέθη εἰς διαλυτὸν μέρος, καὶ ἀδιάλυτον, ὅπερ ἀποπλύθη καλῶς καὶ ξηρανθὲν εἰς 100° Ε. ἐζυγίσθη.

Ἀδιάλυτον μέρος + ἡθμός	= 1.000
ἡθμός	= 0.050

Ἀδιάλυτον μέρος ὑπολείμματος 5.000 κυβ. ἑκ.	= 0.650 γρμ.
Στερεὸν ὑπόλειμμα 5.000 κυβ. ἑκ.	= 1.520

Διαλυτὸν μέρος 5.000 κυβ. ἑκ.	= 0.870 γρμ.
---------------------------------------	--------------

α'. — **Ἀνάλυσις τοῦ διαλυτοῦ μέρους.**

§ 2. Τὸ ἐν ὕδατι διάλυμα τοῦ διαλυτοῦ μέρους ἐζυγίσθη, διάλυμα + φιάλη	= 248.160
Φιάλη	= 54.360

Βῆρος τοῦ διαλύματος	= 193.800 γρμ.
--------------------------------	----------------

Τὸ διάλυμα τοῦτο καλῶς ἀναταράχθην διηρέθη εἰς πέντε μέρη καὶ ἐζυγίσθη ἀκριβῶς, ἐντὺς προζυγισθέντων μικρῶν ποτηρίων ζέσεως.

§ 3. Προσδιορισμὸς τοῦ θεικοῦ ὀξέος. — Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ἔχοντι βῆρος 42.34 γρμ., κατεβυθίσθη τὸ θεικὸν ὀξὺν διὰ χλωριούχου βάρους προστεθέντος εἰς τὸ δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος προζυγισθὲν καὶ ζέον διάλυμα. Τὸ καταβυθισθὲν ζῆμα μετὰ 24 ὥρας διηθήθη, ἀπεπλύθη καλῶς δι' ὕδατος καὶ ὀλίγου ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, διεπυρώθη ἐν χωνευτηρίῳ ἐκ λευκοχρότου καὶ ἐζυγίσθη.

Χωνευτήριον + θεικὸν βάρυν	= 25.3780
Χωνευτήριον 1)	= 25.3371

Θεικὸν βάρυν	= 0.0409 γρμ.
------------------------	---------------

Θεικὸν βάρυν διαλυτοῦ 5.000 κυβ. ἑκ.	= 0.18721 »
--	-------------

» » » 10.000 » »	= 0.37442 »
----------------------------	-------------

Ἀναποκρινόμενον αὐτῷ ἀνυδρῶν θεικοῦ ὀξέου	= 0.12857 »
---	-------------

1) Εἰς τὸ βῆρος τοῦ χωνευτηρίου συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ βῆρος τῆς τέρρας τοῦ ἡθμοῦ.

§ 4. Προσδιορισμός της ασβεστός. — Έν τῷ δευτέρῳ μέρει ἔχοντι βάρος 56.39 γραμ. κατεβυθίσθη ἡ ἀσβεστός διὰ καυστικής ἀμμωνίας καὶ δεκλικίου ἀμμωνίου, προστεθέντων εἰς τὸ προεξυλισθὲν δι' ὑδροχλωρίου οξέος ζέον διακλύμα. Μετὰ 24 ὥρας τὸ κατεβυθισθὲν ἔζημα διηθήθη ἀποπύθην, διασπορώθη, κατ' ἄρχας μὲν ἠπίως εἶτα δὲ ἐπιχυρώτερον εἰς τὸ πρὸς τοῦ φουστῆρος καὶ ἐζυγίσθη.

Χωνευτήριον + ἀσβεστός,	=	15.7840
Χωνευτήριον	=	15.7710
Ἀσβεστός	=	0.0130
Ἀσβεστός διαλυτοῦ μέρους 5 000 κυβ. ἐκ.	=	0.04498 γραμ.
» » » 10.000 » »	=	0.08996 »

(ἐκολούθη)

Χρήσις τοῦ εὐκαλύπτου εἰς τὴν θερραπείαν τῶν νοσημάτων τῆς μήτρας. — Διὰ πολλῶν λεπτομερῶν παρατηρήσεων ἡ Νέα Ἰόρκη ἰατρός Andrew Currier καταδεικνύει τὴν μεγάλην ὠφέλειαν τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τοῦ εὐκαλύπτου εἰς τὴν θερραπείαν διαφόρων τῆς μήτρας νοσημάτων, ἐπιθέτων ἐπὶ τοῦ ἀγένους τῆς μήτρας τεμαχικῆ βήματος διάβροχα ἐν ελαίῳ εὐκαλύπτου.

Καθ' ἑκάστην τὰς ὑπὸ τοῦ Currier μνημονοθεύσας περιπτώσεις ὁ εὐκαλύπτος ἐνεργεῖ ὡς ἀναισθητικόν, οὐχ ἥττον ὅμως ὁ αὐτὸς ἰατρός συμπραίνει ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου ὅτι αὐτὸς ἐκτετατὴ καὶ ἐνέργειαν ἀντιπεριοδικὴν καὶ ἀντισηπτικὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPŌ-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέα Ἰόρκη ὑπὸ τοῦ χημικοῦ JAMES FELLOWS.

Τὸ πρὸς οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει·
 Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Ἰόδιον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μανγανήσιον Ἰοδικόν, Κινίνην καὶ Στραγγίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν ὀσμωτικὸν συστατικόν, τὸν Φώσφορον.
 Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοειδῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὴν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κινδὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.
 Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπέλαψεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ ἀνύψιον τῆς γαστρῆς αὐτοῦ εἰς τὴν θερραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χροῆς βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θερραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀπαδοτέαι εἰς τὰς τοιωτικὰς

καὶ θερραπείας αὐτοῦ ἐιδιότητος δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπινέχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἡ τῆς ἀνευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θερραπείας, πρὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θερραπευτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἢτοι 50 περίπου δόσεις.
 Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περί τοῦτου ἐγγεῖα ὄρεται μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA LE ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία),
 ΥΠΟ R. SLUTZ.

Ἐραβεθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἢ διὰ τὴν αὐτὴν ἐνέχει ἅπαντα τοῦ ζωικοῦ κρέατος τὰ θερραπεία συστατικά πλην τοῦ λίπου, καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν ὀσμωτικὸν πεπτομένη καὶ ἀπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στοιχείων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γαστρὴν λίαν εὐάριστον ὀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sauerhahn, klinischer Vorträge, ὑπὸ Richard Volkmann ἐξ 82, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικαῖς Gesundheit ἐξ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἐξ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλιανοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσερῆγγ. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πραγματικὴν φαρμακοποιίαν, διελκυσμάτων

Περὶ τῶν ἀπαιτῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συστατολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν Ἱστολογίαν, ἢ τὸν τρῶτον τοῦ ἀναγεῖναι τὰ δηλητήρια Ἐφαρμακωτικὰς δοκιμασίας Ἐφαρμακωτικὴν κατηγορητικὴν ὁμοιοπαθητικὴν Ἐφαρμακωτικὴν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα ἑθνικῶν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ΥΠΟ DURVAULD.

*Εκδοσις 10η ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνομασλογία.

Εὑρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ 5δ. Πενκακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ΕΛΑΣΤΙΚΗΝ ΑΓΕΝΣΙΑΝ, Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίες περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι καταστήματα τοῦ καλλιτέρου ἀντιπροσώπου διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντζῆ. — Στοιχεῖα Ἰατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 22 πληρωτέα ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α' τόμου. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—Ὁ Β' τόμος ὑπὸ τῆ πίεσίν τῆς.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnot.
DE L'APHASIE

et de ses diverses formes

par L. D^r BERNARD.

Un volume in 8^o de 271 pages, avec 32 figures. — Prix 4 fr.

Η. Θεοφανίδου. — Πραγματεία περὶ Ἑλλωδῶν Ἡμετέων. Βραβεύθησα εἰς τὸν Συμβουλίδειον διαγωνισμὸν. Ἀθῆναι. 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Κηρύλλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — Ἐγχειρίδιον Χειρουργικῆς — Περὶ χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἰατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθῆναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμαὶ 15. — Εὑρίσκεται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις τῶν κκ. Κ. Βίλμπεργ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῆρι τοῦ Πανπιστημίου Κ. Δημοπούλου.